

Vypraveno

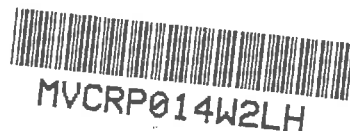

dne 30.6.16 35

Dodatečně anonymizováno
souladu s GDPR

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 4.7.2016
podpis: Sutilková

V Praze dne 7. června 2016
Č.j.: MV-72588-4/VS-2016

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0954r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podali nar. Ninh Binh - Vietnam, a Hanoj - Vietnam, jako zákonní zástupci za nezletilou nar. I, Havlíčkův Brod - Česká republika, (dále jen „žadatelka“), všichni státní občané Vietnamu, všichni trvale byteli rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 26. 4. 2016, č. j.: VS-9813/835.3/2-2014, jímž nebylo podle § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno žádosti o udělení státního občanství České republiky nezletilé žadatelce, a rozhodl t a k t o :

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Dne 24. 9. 2014 podali rodiče žadatelky jako její zákonní zástupci prostřednictvím Krajského úřadu Kraje Vysočina žádost o udělení státního občanství České republiky. Ministerstvu vnitra byla předmětná žádost doručena dne 6. 11. 2014. Žadatelka žije ve společné domácnosti s rodiči, jež jsou státními občany Vietnamu, a se dvěma sourozenci. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadatelce povolen ode dne 31. 10. 2001 za účelem sloučení rodiny.

II.

Ministerstvo vnitra žádost žadatelky posoudilo v návaznosti na naplnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle § 13 a § 14 zákona o státním občanství České republiky, přičemž po komplexním zvážení všech podkladů žádosti žadatelky nevyhovělo. Důvodem k tomuto postupu Ministerstva vnitra byla skutečnost, že žadatelka dostatečně neprokázala, že by byla v České republice integrována z hlediska rodinného. Při posouzení věci Ministerstvo vnitra v souladu s judikaturou správních soudů zohlednilo, že rodiče žadatelky, na kterých je vzhledem k svému věku zcela závislá, jsou státními občany Vietnamu, kteří o udělení státního občanství České republiky nežadají. Ministerstvo vnitra tedy upřednostnilo tzv. zásadu jednotného státního občanství v rodině, resp. zásadu jednotného státního občanství rodičů a dětí.

III.

Proti shora uvedenému rozhodnutí Ministerstva vnitra podali zákonní zástupci žadatelky včasný rozklad, v němž uvedli, že žadatelka splňuje veškeré povinné podmínky pro udělení státního občanství České republiky, přičemž zdůraznili,

že v České republice žije již od svého narození. Pokud se týká Ministerstvem vnitra konstatované nedostatečné rodinné integrace žadatelky, zákonní zástupci žadatelky uvedli, že je nutno zopakovat, že sestra žadatelky již české státní občanství nabyla. V této souvislosti zákonní zástupci žadatelky poukázali na to, že sestra žadatelky v době nabytí státního občanství České republiky požívala status studenta a byla tedy v téměř, ne-li zcela totožné situaci jako žadatelka. Přitom skutečnost, že je žadatelka dosud zcela závislá na svých rodičích, je nezpochybnitelná. Zákonní zástupci žadatelky dále v rozkladu uvedli, že je zcela namístě zohlednit, že celá rodina žadatelky není rizikem pro Českou republiku, což bylo také prokázáno v podkladech, které bylo nutno k žádosti o státní občanství České republiky doložit. Zákonní zástupci žadatelky rovněž uvedli, že státní občanství České republiky by žadatelce také v určitých situacích umožnilo snazší přístup k dalšímu vzdělání, a to například v situacích, kdy by měla zájem o studium ve Spojeném království. Kromě výše uvedeného zákonní zástupci žadatelky poukázali na nepřiměřeně dlouhou dobu řízení. Závěrem rozkladu zákonní zástupci žadatelky konstatovali, že žadatelka má sice možnost využít zjednodušeného nabytí státního občanství České republiky po dovršení 18 let, toto však považují za nevhodné, vzhledem k tomu, že žadatelka bude nucena veškeré podklady obstarávat znovu a navíc i správní orgán bude nucen žádost znovu přezkoumávat.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra je se zřetelem k závěru rozkladové komise toho názoru, že v daném případě Ministerstvo vnitra postupovalo správně, když žádosti žadatelky o udělení státního občanství České republiky nevyhovělo, neboť udělení státního občanství České republiky brání zásada jednotného státního občanství rodiny. Ministerstvo vnitra své rozhodnutí pak řádně a srozumitelně zdůvodnilo.

Pokud se týká námitky zákonných zástupců žadatelky, že sestra žadatelky za téměř shodných podmínek nabyla státní občanství České republiky, lze konstatovat pouze následující. Jak vyplývá ze spisového materiálu (konkrétně z kopií přiznání k dani z příjmu fyzických osob), mělo by se pravděpodobně jednat o starší sestru žadatelky. Ministr vnitra však uvádí, že tato osoba nebyla dohledána v ústřední evidenci státního občanství, ani o této osobě nejsou známy bližší údaje. Zákonní zástupci žadatelky pak toto tvrzení ničím nedoložili. S ohledem na výše uvedené tak není prokazatelné, zda zmiňovaná sestra žadatelky státní občanství České republiky skutečně má. Není rovněž zřejmé, za jakých podmínek měla starší sestra žadatelky získat státní občanství České republiky, kdy se mohlo jednat např. o nabytí na základě prohlášení po dosažení zletilosti. V daném případě byla žádost zamítnuta z důvodu nízkého věku, kdy lze z okolností případu usuzovat, že žadatelka je dosud zcela vázána na své rodiče, kteří státní občanství České republiky nemají.

K námitce zákonných zástupců žadatelky, že je namístě zohlednit, že celá rodina žadatelky není rizikem pro Českou republiku, ministr vnitra uvádí, že tuto skutečnost nikdo nerozporuje. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra, důvodem nevyhovění žádosti o udělení státního občanství České republiky

byla nedostatečná rodinná integrace žadatelky, neboť její rodiče jsou státními občany Vietnamu, nikoliv že by zde existovalo potenciální riziko pro Českou republiku.

Ministr vnitra dále zdůrazňuje, že možnost usnadnění vzdělávacích aktivit žadatelce v návaznosti na získání státního občanství České republiky, navíc mimo území České republiky, jak poukazují zákonní zástupci žadatelky, je pro rozhodnutí o udělení státního občanství České republiky bezpředmětná, když naopak pro kladné vyřízení žádosti - udělení státního občanství České republiky - je rozhodný vztah žadatelky k České republice a samozřejmě předpoklad splnění zákonných podmínek.

Ministr vnitra nesouhlasí ani s tvrzením zákonných zástupců žadatelky, že by v budoucnu možný postup žadatelky podle § 35 zákona o státním občanství České republiky byl nevhodný. Předně je třeba upozornit, jak je z napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra patrné, žadatelka v současné době nespĺňuje zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky. Proces získání státního občanství České republiky prohlášením podle § 35 zákona o státním občanství České republiky je pak dle názoru ministra vnitra jistě časově i finančně méně náročný, neboť se jedná o zjednodušenou formu řízení, kdy žadatelka prokazuje splnění pouze tří podmínek, přičemž seznam požadovaných listinných podkladů, které je třeba doložit, je menšího rozsahu než v případě žádosti o udělení státního občanství České republiky.

Pokud se týká nepřiměřené délky správního řízení, jak poukazují zákonní zástupci žadatelky, ministr vnitra připouští, že napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra nebylo vydáno v zákonné lhůtě. Nicméně je třeba uvést, že daná lhůta je toliko lhůtou pořádkovou, jejíž nedodržení samo o sobě nezakládá nezákonnost vydaného rozhodnutí. V této souvislosti ministr vnitra uvádí, že důvodem nedodržení zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí správním orgánem prvního stupně byl enormní nárůst žádostí o státní občanství České republiky po 1. 1. 2014, kdy vstoupil v účinnost zákon o státním občanství České republiky, přičemž ani při maximálním úsilí Ministerstva vnitra nebylo vždy možno z kapacitních důvodů stanovené procesní lhůty dodržet.

Ministr vnitra konstatuje, že v postupu Ministerstva vnitra při vyřízení věci neshledal pochybení, jež by vedlo ke zrušení napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 26. 4. 2016, a proto na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

